
Nix pille

Lyrik af

Kaj Munk

Udgivet i 2018. Teksten må i denne form frit benyttes med angivelse af Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet, som kilde.

Kaj Munk Forskningscentret, Aalborg Universitet.

Indhold

Kilde Munk, Kaj. 1949. "Nix pille", i: *Mindeudgave Digte*, side: 49, København: Nyt Nordisk Forlag Arnold Busck.

Nix pille

Gud Herren var træt af at skabe.
Han sad i Himmerigs Slot
og saa til det jublende Hele
og fandt det vidunderlig godt.

Thi Herren han er som en Kunstner,
en Kunstner, skabende, stærk,
der strax i Undfangelsesstunden
begejstres over sit Værk.

Men naar nogle Dage er gaaet,
og man har hørt paa Kritik,
saa er man knebent saa sikker
som under det første Blik.

Nu sad da Vorherre betaget,
men ogsaa forfærdelig træt
og hvilede ud i lange,
befriende Aandedræt.

Saa gik han ud i sin Have
at vandre i Rosernes Dal,
mens Træernes Skygger blev lange,
og Dagens Hede blev sval.

Der gik han i Solnedgangsglansen
alt under de bladgrønne Hvælv
og var tilfreds med det hele
og da især med sig selv.

„Hva?“ raabte Vorherre til Adam
og ham paa Skulderen slog,
„her har jeg vel nok været heldig!!“
Men Adam paa Skulderen drog.

„Jeg gaar og keder mig, Herre;
jeg er ikke ret i mit Es.“
Vorherre saa paa det hele,
brat meget mindre tilfreds.

Hvad skulde han dertil svare?
Han satte sig ned og tav.
Og Mørket vælded af Jorden,
og Solkuglen sank i Hav.

Som Funker fra Skaberens Hjerne
sprang Stjernerne rundtom ud.
Da digtede Mester en Kvinde,
gav Adam hende til Brud.

Og ind under Midnat hørte
han Mennesket larme og le:
„Nu fik jeg omsider den Gamles
Mesterstykke at se.“

Men da under Morgen han saa ham,
laa Adam træt og fortabt
og brummed: „Det er det værste,
o Herre, du endnu har skabt.“

Det viste sig siden, at Adam
han fik saa sørgelig Ret.
Thi nu blev Tingenes Tilstand
i Paradiset først slet.

Se, heraf lærte Vorherre
at vrage Kritikkers Spejl
og lade sit Værk forblive
med samt dets Fortrin og Fejl.